

snit kun ydes den enkelte teaterarbejder en meget ringe løn. I praksis ligger lønningerne mellem 0 og 4.500 kr. månedlig.

En stabilisering af de omhandlede teatre kan opnås ved at skabe mulighed for bedre lønninger. En sådan forbedring af lønniveauet må af økonomiske grunde ske gradvist.

Mange børneteaterarbejdere er i den nuværende situation tvunget til at have andet erhvervsarbejde til skade for den indsats, der kan lægges i børneteaterarbejdet, og til hinder for en varigere tilknytning til børneteateret.

Det vil ligeledes være ønskeligt at kunne arbejde med længere prøvetid, eventuelt ansætte fast instruktør, etablere samarbejde med dramatikere og arrangere seminarer og kurser, hvor teaterarbejdere uden lønnedgang kan efteruddanne sig, så de enkelte grupper derved henter ny inspiration til gavn for kvaliteten.

Efter den gældende teaterlov har ministeriet ydet tilskud til børne- og ungdomsteatre og opsøgende teatre efter bestemmelserne i teaterlovens §§ 14 og 16. Grænsen mellem disse teaterformer er imidlertid flydende, og ministeriet har derfor fundet det rigtigst at samle støtten til disse teaterformer i én lovbestemmelse.

Børneteatrene spiller typisk for børn under 14 år, men ministeriet har i praksis godkendt produktioner, der særligt henvender sig til gruppen 12-16 år som børneteater.

Børneteatrene spiller både på faste scener og som opsøgende teater, dvs. i børnenes eget miljø. Herudover findes opsøgende teatre, der henvender sig til alle aldersgrupper.

I de senere år er begrebet egnsteater opstået. Et egnsteater er et gruppeteater, hvor gruppen har et mere fast tilhørsforhold til en enkelt lokalitet. Teatret har faste prøvefaciliteter og opfører deres forestillinger på hjemscenen eller ved opsøgende virksomhed, primært inden for landsdelen. Egnsteatret arbejder bevidst på at skabe et tilhørsforhold til den lokale befolkning, bl. a. ved at sætte forestillinger op, der kan have speciel interesse det pågældende sted, og ved teaterpædagogisk virksomhed på skoler og institutioner, eller hvor det i øvrigt ønskes.

Den omstændighed, at en teatergruppe har karakter af at være et egnsteater, er ikke til hinder for, at gruppen opnår støtte efter § 16 til den del af deres virksomhed, som falder inden for begrebet børneteater og opsøgende teater.

Ministeriet har under teaterlovens § 16 på de årlige bevillingslove forhøjet støtten til børneteater fra 2.470.000 kr. i 1972-73 til 3.400.000 kr. i 1975-

76. På forslag til finanslov for 1976-77 er opført et beløb på 3.900.000 kr.

Til de opsøgende teatre har der hidtil været ydet støtte under teaterlovens § 14. I finansåret 1975-76 udgjorde denne støtte 850.000 kr. Da disse teatre efter lovforslaget omfattes af § 16, bør der overføres et tilsvarende beløb fra § 14 til § 16.

Til børneteater og opsøgende teater disponerer man således på finanslovforslaget for 1976-77 over ialt 4.750.000 kr. For at forbedre vilkårene for de teatre, der ifølge lovforslaget er omfattet af § 16, søges dette beløb forhøjet med 1.000.000 til 5.750.000.

Til stk. 2.

I lov nr. 241 af 4. juni 1970 om teatervirksomhed er der givet ministeren for kulturelle anliggender hjemmel til at fastsætte regler om billetkøbsordninger for bl. a. skoleelever og unge under uddannelse, således at de kan gå billigt i teatret.

I ministeriets bekendtgørelse af 5. februar 1971 er disse nærmere regler fastsat. Reglerne gik ud på, at børn og unge under uddannelse ved at tegne et abonnement på mindst 3 forestillinger fik en rabat på 50 pct. af den ordinære abonnementspris. Rabatten finansieredes ved tilskud på 25 pct. fra staten og 25 pct. fra hjemkommunen. Ordningen var frivillig for kommunerne, men det kommunale tilskud var en forudsætning for ydelse af statstilskud. Ordningen administreredes af lokale publikumsorganisationer, der som tilskud til administrationsomkostninger modtog 1 kr. fra kommunen og 1 kr. fra staten pr. solgt billet.

Da bestemmelserne i bekendtgørelsen primært rettede sig mod voksenteatret og var uegnede for børns besøg i børneteateret, udarbejdede ministeriet i juni 1972, da der viste sig behov derfor, en tilføjelse til bekendtgørelsen af 5. februar 1971, hvorefter følgende ordning blev fastsat:

Til billetter uden for abonnement til børn og unge under uddannelse ydede staten et tilskud på 25 pct. af billetprisen og dertil 1 kr. i administrationstilskud på betingelse af, at barnets eller den unges hjemkommune ydede et tilsvarende tilskud, således at disse grupper kunne købe enkelte billetter til halv pris. Denne ordning gjaldt dog ikke de to dyreste priskategorier, hvor et abonnement stadig var forudsætningen for statstilskud. Særordningen gjaldt både for børns besøg i voksenteater og i børneteater.

I de tilfælde, hvor der ikke var tale om salg af billetter, f. eks. hvor købet af det opsøgende teater finansieredes af en skole eller en anden institution ydedes statstilskuddet med 25 pct. af købsprisen under forudsætning af, at det kommunale til-